THE

GOOD SHEPHERD.

നല്ല ഇടയന്റെ

അന്വെഷണ ചരിത്ര.

മൂന്നാം അച്ചടിപ്പ.

MANGALORE:

PFLEIDERER & RIEHM, MISSION BOOK-SHOP.

1864.

BRITISH MUSEUM

നല്ല ഇടയന്റെ

അന്വെഷണ ചരിത്രം.

ഒരു സഞ്ചാരി പുണ്യസ്ഥലം കാണ്മാനും, സത്യ ദൈവമായ യഹൊവയെ വന്ദിപ്പാനും ദൈവപട്ടണ മായ യരുശലെമിലെക്കു യാത്രയായി. കനാൻ രാ ജ്യ സമീപത്ത എത്തിയപ്പൊൾ കയ്യിൽ ഇടയ വ ടി പിടിച്ചൊരു പുരുഷൻ വളരെ മൂച്ഛയുള്ള കല്ലും കാടും മറവും നിറഞ്ഞ എത്രയും ദുൎഘടമായ മലപ്രദെ ശത്തു കൂടി ഓടുന്നതിനെ ദൂരത്തു നിന്നു കണ്ടാശ്ച ൎയ്യപ്പെട്ടു. ആരെന്നറിയെണ്ടതിന്നു അവന്റെ അരി കെ ചെന്നാറെ, ഇടയൻ നാലു ദിക്കിലും നൊക്കി സ്നെഹപരവശനായി: "ആട്ടിൻകുട്ടി!" "ആട്ടിൻ കുട്ടി!" എന്നു തിണ്ണം വിളിച്ചും, കണ്ണുനീരും വിയ ൎപ്പും ഒഴുകിയും, സൎവ്വാംഗം മുറിഞ്ഞും രക്തം ഒലിച്ചും, ചെറു മണ്ണിനാൽ കാഞ്ഞും പൊള്ളിയും നില്ക്കുന്ന തിനെ കണ്ടു. അവന്റെ കണ്ണും മുഖവും കണ്ടാലൊ സ്വൎഗ്ഗവാസി തന്നെ എന്നു തൊന്നും.

സഞ്ചാരി: "അല്ലയൊ ഇടയ! നീ ഈ കൊടുങ്കാട്ടി ൽ ഏകനായി ദുഃഖിച്ചു കരവാൻ സംഗതി എന്തു? എന്നു ചൊദിച്ചു.

ഇടയൻ: എത്രയും അദ്ധ്വാന ദുഃഖങ്ങളോടും അ തിതാല്പൎയ്യത്തോടും ഒരാടിനെ അന്വെഷിച്ചു നടക്കു ന്നു. അതിനെ കാണായ്കകൊണ്ടത്രെ ഞാൻ കര യുന്നു.

സഞ്ചാരി: കാട്ടാളനല്ല, നല്ലൊരു രാജ്യക്കാരനായ നീ ൟ ദുദ്ദേശത്തു വന്നതെന്തു?

ഇടയൻ: എന്റെ പ്രിയ പിതാവിന്റെ ആടുക ളിൽ ഒന്നു കൂട്ടം പിരിഞ്ഞു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു; ൟ കാട്ടിൽ തെററി ഉഴന്നു നടക്കുന്നു. ആയതിനെ തിരഞ്ഞു കൊ ണ്ടു ചെല്ലുവാൻ അച്ഛൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കകൊ ണ്ടു, കാണുവൊളം ഞാൻ ഇവിടെ പാക്കും. കാണാ യ്കയാൽ വളരെ ദുഃഖം ഉണ്ടു. എല്ലാടവും അന്വെഷി ച്ചു നടക്കയാൽ, എന്റെ കാൽ മുറിഞ്ഞു വലെഞ്ഞു, എങ്കിലും അതിനെ കണ്ടാൽ മതി.

സഞ്ചാരി: നിന്റെ പിതാവ ആരാകുന്നു?

ഇടയൻ: രാജാധി രാജാവും, കൎത്താധി കൎത്താ വും, ആരാലും അടുത്തു കൂടാത്ത വെളിച്ചത്തിൽ പാ ൎക്കുന്നവനും, തീരാത്ത മഹത്വമുള്ള . രാജ്യത്തിന്റെ പ്രഭുമായവൻ തന്നെ. അവൻ ഏകജാതനായ എ ന്നെ സ്വഹൃദയത്തെയും കണ്മിഴിയെയും പൊലെ സ്നെഹിച്ചു, തന്നൊടു കൂടെ വാഴുവാനും അധികാരം തന്നിരിക്കുന്നു.

സഞ്ചാരി: നിന്റെ അച്ഛൻ അത്ര ധനവാനും മഹാനുമായ കൎത്താവാകുന്നെങ്കിൽ, ഓടിപ്പൊയ അ

ട്ടിങ്കുട്ടിയെ കൊണ്ടു അവന്നു എന്താവശ്യം? വെറെ ആടുകളില്ലയൊ?

ഇടയൻ: ഉണ്ടു, വെണ്ടുവൊളം ഉണ്ടു. അവന്നു പൊയ്ക്കളഞ്ഞതിനെ കൊണ്ടു ഒരു കുറവും നഷ്ടവുമില്ല. അതു വരാതിരുന്നാൽ, ദരിദ്രനാകയും, കിട്ടിയാൽ ധനവാനാകയും ഇല്ല. എങ്കിലും തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും ഭാഗ്യത്തൊടെ ഇരിക്കെണമെന്നത്രെ അവന്റെ ഇഷ്ടം. ആട്ടിങ്കൂട്ടം എണ്ണമില്ലാതൊളം ഉണ്ടെങ്കിലും ആ കാണാത്തതിങ്കൽ വളരെ സ്നെഹമാകയാൽ, നശിച്ചു പൊകരുതെന്നു വെച്ചു, വെണ്ടുന്ന ഉത്സാഹം കഴിച്ചു, കണ്ട ഉടനെ തന്റെ സമീപത്തു കൊണ്ടു ചെല്ലെണമെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാനും അപ്രകാരം സ്നെഹിക്കയാൽ, അതിനെ തിരുമുമ്പിൽ കൊണ്ടു വെക്കുമ്മുമ്പെ സ്വസ്ഥനായിരിക്കയില്ല.

സഞ്ചാരി: അതിനെ അന്വെഷിക്കെണ്ടതിന്നു അയപ്പാൻ അച്ശന്നു പണിക്കാരില്ലയൊ? ഏകജാതനായ രാജകുമാരനെ ൟ വിഷമ സ്ഥലത്തു അയപ്പാൻ സംഗതി എന്തു?

ഇടയൻ: പണിക്കാർ വളരെ ഉണ്ടു. അനെക ജനങ്ങൾ തിരുമുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു. അനവധികൾ അവന്റെ കല്പനപ്രകാരം നടക്കുന്നു. എങ്കിലും ഏററവും പ്രിയമുള്ള ആടിനെ മടക്കെണ്ടതിന്നു അവരിൽ ആരും മതിയാകയില്ല; അതല്ലാതെ അയച്ചാൽ അ

വർ ഉത്സാഹിച്ചു നോക്കി മടങ്ങുമൊ, വിറളിപ്പിക്കുമൊ എന്നു സംശയിക്കകൊണ്ടു, എന്നെ അയച്ചതിനാൽ, വല്ലപ്രകാരവും അതിനെ കണ്ടു പിടിച്ചു, തന്റെ മാൎവ്വിടത്തിൽ ചെൎപ്പാൻ അത്യന്തം താല്പൎയ്യമെന്നു ആടിനു കാട്ടുന്നു.

സഞ്ചാരി: എങ്കിലും തുണ കൂടാതെ നിന്നെ അയച്ചത എന്തു?

ഇടയൻ: ഞാൻ ചൊദിച്ചു എങ്കിൽ കൊടി ദാസന്മാരെ അയക്കുമായിരുന്നു, എങ്കിലും പ്രിയമുള്ള പിതാവിനെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ വെണ്ടി ആട്ടിൻകുട്ടിയെ മടക്കുവാൻ ഞാൻ തന്നെ സഞ്ചരിക്കുന്നു. അച്ഛൻ സ്നെഹിച്ച പ്രകാരം ഞാനും അതിനെ സ്നെഹിക്കുന്നു. രക്ഷയിങ്കലും അവനുള്ളതു പൊലെ എനിക്കും താല്പൎയ്യം ഉണ്ടു. എന്റെ സ്നെഹത്തെയും രക്ഷെക്കു വെണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രയത്ന ദുഃഖങ്ങളെയും ആടിനു കാണിപ്പാൻ വളരെ മനസ്സുണ്ടു.

സഞ്ചാരി: നീ വളരെ കാലമായൊ ഇങ്ങിനെ അന്വെഷിച്ചു നടക്കുന്നതു.

ഇടയൻ: ഏറ കാലമായി, ഞാൻ പൊൻമുടി, രാജദണ്ഡ വെള്ള വസ്ത്രങ്ങളെയും വിട്ടു, എത്രയും തെജസ്സുള്ള രാജധാനിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു, ആകാത്ത ചട്ടയെയും വടിയെയും ധരിച്ചു സഞ്ചരിച്ചു വരുന്നു. രാജാധി രാജപുത്രനായ എനിക്കു ഇവിടെ ഒരു [illegible] ലവും

ഇല്ല. ദൈവഭക്തരുടെ ധൎമ്മങ്ങൾ എടുത്തു, ദിവസം
കഴിക്കേണ്ടി വരുന്ന താനും. ജനങ്ങൾ എന്നെ പ
ല വട്ടവും പരിഹസിച്ചും, നിന്ദിച്ചും എത്രയും ഹീന
നെന്നു വിചാരിക്കുന്നെങ്കിലും, ഞാൻ ക്ലേശിക്കു
ന്നില്ല; എന്റെ ആട്ടിങ്കുട്ടിയെ കണ്ടു കിട്ടിയാൽ മതി.

സഞ്ചാരി: അതിനെ എവിടെ എങ്കിലും വെച്ചു
കണ്ടുവൊ?

ഇടയൻ: ചിലപ്പോൾ ദൂരെ കണ്ടു വിളിച്ചാറെ
യും, എന്നെ ശത്രുവെന്നോൎത്തു പാഞ്ഞു കളഞ്ഞു.
എന്റെ സ്നേഹപ്രവൃത്തി എല്ലാം നിരസിച്ചു നട
ക്കകൊണ്ടു, ഞാൻ പലവട്ടം ദുഃഖിച്ചു കരഞ്ഞു; അ
യ്യൊ ഞാൻ എത്രയും സ്നേഹിച്ചിട്ടു അന്വെഷിച്ചുഴ
ലുന്നു. എങ്കിലും ആടു എന്നെ ദ്വെഷിച്ചു നടക്കു
ന്നതു ആശ്ചൎയ്യം തന്നെ. ഞാൻ എന്തു ചെയ്യെണ്ടു?
ആ മൂഢസ്വഭാവത്തിന്നു ഭേദം വരുത്തുവൊളം ഞാ
ൻ അന്വെഷിച്ചു നടക്കകെയുള്ളു.

സഞ്ചാരി: നിന്റെ സ്നേഹപ്രവൃത്തി എല്ലാം നി
രസിച്ചു ദുശ്ശീലമായി നടക്കുന്ന ആടു നിമിത്തം ഇ
ത്ര ദുഃഖിച്ചു അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിനാൽ എന്തു ഫലം
വരും?

ഇടയൻ: പ്രയാസദുഃഖങ്ങളല്ലാതെ ഒന്നും വരി
കയില്ല. കൂലിയെയും ലാഭത്തെയും വിചാരിക്ക കൊ
ണ്ടല്ല; എന്റെ ഹൃദയം സ്നേഹകരുണകളാൽ ഉരു
കുന്നതു കൊണ്ടത്രെ ഞാൻ അന്വെഷിച്ചു നടക്കു

ന്നു. സ്നെഹത്തിന്നു പാത്രവുമല്ല, നിത്യനാശാനുഭവത്തിന്നു യൊഗ്യമാകുന്നെങ്കിലും അതിങ്കൽ മനസ്സലിക കൊണ്ടു, കണ്ടു കിട്ടുവൊളം നടക്കും. അയ്യൊ വാത്സല്യമുള്ള പിതാവിൻ കൊവിലകത്തു ആട്ടിങ്കുട്ടിക്ക എത്ര സുഖം! ഞാൻ മടക്കിയില്ലെങ്കിൽ വലിയ നാശം വരും.

സഞ്ചാരി: ആയതിനെ കണ്ടു കിട്ടിയാൽ ശിക്ഷിക്കുമൊ?

ഇടയൻ: അയ്യൊ അതു ചെയ്കയില്ല. കണ്ടു കിട്ടിയാൽ മാറിലണെച്ചു, പിതാവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ കൊണ്ടുപൊകും. ശിക്ഷയുണ്ടെങ്കിൽ എന്മെൽ വരട്ടെ. കൊണ്ടു ചെന്നാൽ സകല വെലക്കാരും ആനന്ദം പൂണ്ടു സങ്കീൎത്തനങ്ങളൊടു കൂട വന്നെതിരെല്ക്കും. അച്ശനും വളരെ സന്തൊഷിച്ചു, കാണാത്ത ആടിനെ കണ്ടു കിട്ടി എല്ലാവരും എന്നൊടു കൂട സുഖിപ്പിൻ, എന്നു സ്വൎഗ്ഗീയ ജനങ്ങളൊടു കല്പിച്ചു, ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കും. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നെങ്കിലും, ശിക്ഷിക്കും എന്നു വിചാരിച്ചു ആട്ടിങ്കുട്ടി എന്റെ കൊമള വാക്കുകളൊന്നും അനുസരിയാതെ, തെററി ഉഴന്നു നടക്കുന്നു. വരാതിരുന്നാൽ ശിക്ഷിക്കും താനും.

സഞ്ചാരി: അല്ലയൊ രാജകുമാര! നിന്റെ സ്നെഹക്ഷമകൾ എത്രയും പെരുകിയത തന്നെ. ഞാൻ അനെക രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു വരുന്നു. ഇങ്ങി

നെയുള്ള അച്ഛനെയും പുത്രനെയും ഒരെടവും ക ണ്ടില്ല, കാണുകയുമില്ല നിശ്ചയം.

ഇടയൻ: അല്ലയൊ സഖെ! ഞാൻ എന്റെ ആ ടിനെ മടയിലും, പുലി വായിലും ചെന്നായിക്കൂട്ട ത്തിലും പെരുങ്കള്ളരുടെ കൈയിലും അകപ്പെട്ടു ക ണ്ടാലും, ആയിരം ജീവനുണ്ടെങ്കിലും, എന്റെ പ്രാ ണനെ ഉപെക്ഷിച്ചും അതിനെ രക്ഷിച്ചും കൊണ്ടു അച്ഛന്റെ സമീപത്താക്കി വെക്കും, എന്നു പറ ഞ്ഞു വിറച്ചു കരഞ്ഞതിനാൽ, സഞ്ചാരിയും കരഞ്ഞു.

സഞ്ചാരി: അല്ലയൊ രാജപുത്ര! തെറ്റി നടക്കു ന്ന ആട്ടിൻകുട്ടിയെ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ വെഗം ക ണ്ടു കിട്ടെണമെ. നിന്റെ കൂട പൊരുവാൻ എനി ക്കു മനസ്സായിരുന്നു, എങ്കിലും ഞാൻ പൊകുന്നു സലാം" എന്നു പറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു.

ഇടയൻ: അല്ലയൊ സ്നെഹിതാ, നീ എന്റെ ആ ടിനെ കണ്ടുവെങ്കിൽ, ഞാൻ ഇത്ര സ്നെഹിച്ചു, അ തിന്റെ രക്ഷക്കായി ൟ ദുഃഖ വഴിയിൽ സഞ്ചരി ക്കുന്നതും, സൎവ്വാംഗം മുറിഞ്ഞു ചൊര ചൊരിയുന്ന തും അറിയിക്കെണം. മടങ്ങി വരെണ്ടതിന്നു ശങ്കി ക്കെണ്ടാ; ശിക്ഷിക്കയില്ല, സൎവ്വാപരാധങ്ങളെയും തള്ളി ലാളിക്കെയുള്ളു. അച്ഛന്റെ സ്നെഹവും കാണി പ്പാനുംകൂടെ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ക ല്പനപ്രകാരം പൊറുക്കാത്ത ദുഃഖങ്ങളെയും സഹിച്ചു, ഞാൻ നടക്കുന്നു. ആടു വിടാതെ തെറ്റി നടക്കുന്നു.

സിംഹം നരി പുലി കരടി മുതലായ ദുഷ്ട മൃഗങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ദെശത്തു പൊക്കുന്നു എന്നറികകൊണ്ടു, എനിക്കല്പവും സൌഖ്യം വരുന്നില്ല. നാശമാൎഗ്ഗം വിട്ടു, എന്റെ സമീപത്തു വരുവാൻ വളരെ അപെക്ഷിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങിനെ എല്ലാം ആട്ടിൻ കുട്ടിയൊടു പറക. ഇപ്രകാരം ഇടയന്റെ അല്പലുള്ള വാക്കുകൾ കെട്ടു, സഞ്ചാരി യാത്രയായി ഒരു മലമെൽ നിന്നു ഇടയനെ നൊക്കുമ്പൊൾ, അവൻ കാട്ടിലും മറ്റും പലെടവും ഒടി, ഒടി ആട്ടിൻകുട്ടി! ആട്ടിൻകുട്ടി! നീ എവിടെ? മടങ്ങി വാ! ഭയപ്പെടെണ്ടാ! എന്റെ മാൎവ്വിടത്തിലെക്ക ഓടി വാ! എന്നുറക്കെ വിളിക്കുന്നതിനെ കെട്ടു, ഭൂമിയിൽ എങ്ങും മാറ്റൊലി കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെയും അവൻ ആടിനെ കാണാഞ്ഞുകൊണ്ടു, എല്ലാടവും തിരഞ്ഞു നടന്നു, എല്ലാവരൊടും, "എന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കണ്ടുവൊ?" എന്നു ചൊദിച്ചു. "സ്നെഹംകൊണ്ടു ഞാൻ മരിക്കും; അതിനെ എന്റെ ചുമലിൽ വെക്കുന്ന വരെയും എനിക്കു സൌഖ്യം വരികയില്ല" എന്നു എല്ലാടവും ഘൊഷിച്ചു പറഞ്ഞു. വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചു നടന്നു, യരുശലെം പട്ടണ സമീപത്തു ചെന്നു, ആടിനെ ക്രൂരശത്രു കൈക്കൽ ക്ഷീണിച്ചു സൎവ്വാംഗം മുറിഞ്ഞു വലെഞ്ഞു, തന്റെ ശബ്ദം അനുസരിച്ചു വരുവാൻ ശക്തിയില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടു, മനസ്സലിഞ്ഞു, ഇതരം ആപത്തിൽ ചാകരുതു, ഞാൻ

മരിച്ചു രക്ഷിക്കും, എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ശത്രുക്കളുടെ നടുവിൽ ചാടി ആടിനെ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, അവരെല്ലാവരും ചീറി, അവനെ പിടിച്ചു കെട്ടി, പട്ടണത്തു കൊണ്ടുപൊയി, രാജ്യാധികാരികളുടെ മുമ്പാകെ നിറുത്തി. "നമ്മുടെ ആടിനെ കട്ടവൻ ഇവൻ തന്നെ," എന്നു അന്യായം ബൊധിപ്പിച്ചു ആരാകുന്നെന്നു അധികാരികൾ ചൊദിച്ചാറെ: "ഞാൻ രാജാധി രാജപുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ, എല്ലാവരും കൊപിച്ചു, പരിഹസിച്ചു, ചുകന്ന കുപ്പായത്തെയും തലമെൽ മുൾകിരീടത്തെയും ധരിപ്പിച്ചു, അടിച്ചു കുത്തി മുഖത്തു തുപ്പി അപമാനിച്ചു കൊല്ലെണമെന്നു കല്പിച്ചു, പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തു ഒരു കുന്നിന്മെൽ വലിച്ചു കൊണ്ടു അവനെ ക്രൂശിൽ തറെച്ചു.

ഇടയൻ ഇപ്രകാരം കഷ്ടങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു, ക്രൂശിൽ തൂങ്ങീട്ടും ആട്ടിന്റെ രക്ഷയെ മാത്രം വിചാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ സഞ്ചാരിയും ആ സ്ഥലത്തു ചെന്നു അവനെ കണ്ടു: "അല്ലയൊ വനത്തിൽ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ അന്വെഷിച്ചു നടന്ന ഇടയൻ നീ തന്നെയൊ? അയ്യൊ കഷ്ടം! നീ ഒരം ക്രൂശിൽ തൂങ്ങിയിരിക്കുന്ന സംഗതി എന്തു? എന്നു ചൊദിച്ചു.

ഇടയൻ: ഇപ്രകാരം ഒക്കയും എന്റെ ആടു നിമിത്തം വന്നു. ഞാൻ ആയതിനെ ശത്രു കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ നൊക്കിയപ്പൊൾ, ആടു മുക്കപെത

കാട്ടിയതല്ലാതെ, ശത്രുക്കൾ എന്നെ പിടിച്ചു ശം(ക്കു)

ശിൽ തറെക്കവും ചെയ്യു.

സഞ്ചാരി: ആട്ട നാശിച്ചു പൊകട്ടെ, എന്നിപ്പൊ

ൾ വിചാരിപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടല്ലൊ!

ഇടയൻ: അതു വിചാരിച്ചു കൂടാ. ആട്ട നിമി

ത്തം ഇങ്ങിനെ കഷ്ടമരണങ്ങൾ വന്നു എങ്കിലും

എൻെറ സ്നെഹം കുറഞ്ഞു പൊയില്ല, വൎദ്ധിക്കകെ

യുള്ളു. താൻ ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ആട്ട അറി

യായ്കകൊണ്ടു, ഞാൻ സകലവും ക്ഷമിക്കും, ശാന്ത

നായി ദുഃഖിച്ചു ക്രൂശിൽ തന്നെ: "ആട്ടിൻകുട്ടി! ആട്ടി

ൻകുട്ടി!" എന്നു വിളിച്ചു, രക്ഷിപ്പാൻ എൻെറ പ്രാണ

നെ ഉപെക്ഷിക്കും നിശ്ചയം.

സഞ്ചാരി മരിച്ചാൽ നീ ആടിനെ എങ്ങിനെ ര

ക്ഷിക്കും?

ഇടയൻ: ഞാൻ മരിച്ചാലും; പിതാവിൻെറ ശ

ക്തിയാൽ ഉയിൎത്തെഴുനീല്ക്കും. അപ്പൊൾ ആട്ട എ

ൻെറ സ്നെഹത്തെയും കഷ്ടമരണങ്ങളെയും വിചാ

രിച്ചു, അനുതാപം പൂണ്ടു, എൻെറ അടുക്കെ ഓടിവ

രും. അന്നു ഞാൻ അതിനെ ചുമലിൽ എടുത്തു, പി

താവിൻെറ അടുക്കെ കൊണ്ടു ചെന്നു, ഞാനും പി

താവും പ്രജകളും വളരെ സന്തൊഷിക്കും. സ്വൎഗ്ഗ

വാസികൾ എല്ലാവരും ജയഘൊഷങ്ങളൊടും കൂടി

പാടി, സ്വൎഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ എങ്ങും ഒരു മഹൊത്സവം

കഴിക്കും. "... രക്ഷിച്ചു

ദൈവപുത്രൻ സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ! പിതാവി ന്നും പുത്രന്നും എന്നന്നെക്കും ബഹുമാനവും മഹ ത്വവും ഉണ്ടായ്വരട്ടെ!" എന്നെല്ലാവരും വാഴ്ത്തു.

ഇതിന്റെ മറുപൊരുൾ കെൾപാൻ മനസ്സുണ്ടെ ങ്കിൽ പറയാം: ഏക ദൈവമായ യഹൊവ ൦രം ലൊ കാരംഭത്തിങ്കൽ തന്റെ സ്വരൂപപ്രകാരം ആദം, ഹവ്വ എന്നവരെ പടച്ചു, ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാരാക്കി, നല്ലൊരു തൊട്ടത്തിൽ പാൎപ്പിച്ചു, മക്കളെ പൊലെ സ്നെഹിച്ചു. അവരുടെ അനുസരണത്തെ പരീക്ഷി പ്പാൻ ഒരു വൃക്ഷം കാട്ടി. "ഇതിന്റെ ഫലം നിങ്ങ ൾ തൊടുകയും ഭക്ഷിക്കയും അരുതു; ഭക്ഷിക്കും ദിവ സം മരിക്കും" എന്നും കല്പിച്ചു. അവർ അപ്രകാരം നടന്നു വരുമ്പൊൾ, ദൈവവൈരിയായ പിശാച അവരെ കണ്ടു, "ഇവരിങ്ങിനെ നടന്നു ദൈവെഷ്ട ത്തെ പ്രവൃത്തിച്ചാൽ, പൂൎണ്ണ ഗുണവാന്മാരാകും, പ രിശുദ്ധരുമായി ൦രം ഭൂമിയാകുന്ന എന്റെ ഇരുളായ രാജ്യത്തിൽ ദിവ്യപ്രകാശം വരുത്തും. അത അരുതു; അവർ എനിക്ക അടങ്ങി വരട്ടെ! ഞാൻ അവരെ വഷളാക്കും" എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, കൌശലത്താലെ സൎപ്പരൂപം പൂണ്ടു, അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നു, "തൊട്ടത്തിൻ നടുവിലുള്ള വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം ഭ ക്ഷിക്കരുതെന്നു ദൈവം നിങ്ങളൊടു പറഞ്ഞത സ

ത്യമല്ല; അസൂയ കൊണ്ടത്രെ പറഞ്ഞത്. ആ ഫല
ത്തെ തിന്നാൽ മരിക്കയില്ല, ഗുണവാന്മാരാകും; നി
ങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു ബുദ്ധി വൎദ്ധിച്ചു ദൈവ
ത്തെപ്പോലെ ആയ്വരും. അതിങ്കൽ അനിഷ്ടം തോന്നു
കകൊണ്ടത്രെ ഭക്ഷിക്കരുതെന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു."
എന്നിങ്ങിനെ പിശാചിന്റെ ചതിവാക്ക അവർ
പ്രമാണിച്ചു, ദൈവത്തിൻ വചനത്തെ ഉപെക്ഷി
ച്ചതിനാൽ മുരത്ത പാപികളും അന്ധാളികളുമായി തീ
ൎന്നു, ദെവസാന്നിദ്ധ്യം വിട്ടു, ഒരാട്ടു കാട്ടിൽ അകപ്പെ
ട്ട പ്രകാരം ഉഴന്നു നടക്കെണ്ടി വന്നു. ആദാം, ഹവ്വ
എന്ന ആദ്യ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മക്കളായ സക
ല മനുഷ്യജാതിയും പാപികളായി ജനിച്ചു, സത്യ
ദൈവത്തെ മറന്നു വിരൊധിച്ചും, തന്നിഷ്ടക്കാരായി
കൊടിയ പാപകൎമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു വരുന്നു. ഇതു ഈ
ഹിം രാജ്യത്തിൽ എല്ലാടവും കാണ്മാനുണ്ടു. അയ്യൊ!
ഹിം ഹിന്തു ജാതികൾ എല്ലാവരും തങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു
ദിവസെന അന്നവസ്ത്രാദികളെയും തന്നു രക്ഷിച്ചു
വരുന്ന ദൈവത്തെ ഉപെക്ഷിച്ചു, സ്വബുദ്ധി പ്ര
കാരം ഓരൊരൊ ദെവതകളെ സങ്കല്പിച്ചു പൂജിച്ചു വ
രുന്നതുമല്ലാതെ, പല കടുമ്പാപങ്ങളെയും ചെയ്യുന്നു
കഷ്ടം. തങ്ങളെ ജ്ഞാനികൾ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊ
ണ്ടു, അവർ മൂഢരായി പൊയി. കെടാത്ത ദൈവ
ത്തിൻ തെജസ്സിനെ കെട്ടുള്ള മനുഷ്യൻ, പക്ഷി, പ
ശു, ഇഴജാതി ഇവററിൻ രൂപസാദൃശ്യത്തൊടു പ

കന്റ കളകയും ചെയ്തു. ആയതകൊണ്ടത്രെ ദൈവം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ മൊഹങ്ങളാൽ സ്വശരീരങ്ങളെ തങ്ങളിൽ അപമാനിക്കെണ്ടതിന്നു, അവരെ അശുദ്ധിയിൽ എല്പിച്ചതു. അവർ ദൈവത്വത്തെ കള്ളത്തൊട്ട പകന്റ കളഞ്ഞു, സൃഷ്ടിച്ചവനെക്കാൾ സൃഷ്ടിയെ ഭജിച്ചു ഉപാസിച്ചു പൊകയാൽ തന്നെ. ഇങ്ങനെ ദൈവത്തെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധരിപ്പാൻ തൊന്നായ്കയാൽ, ദൈവം അവരെ പററാത്തവ ചെയ്വാൻ കൊള്ളരുതാത്ത ബുദ്ധിയിൽ എല്പിച്ചു കളഞ്ഞു. എല്ലാ അനീതി, പുലയാട്ട, ദുഷ്ടത, ലൊഭം, വെണ്ടാതനവും നിറഞ്ഞും; അസൂയ, കുല, പിണക്കം, കപടം, ദുശ്ശീലം ഇവ തിങ്ങി വന്നും; മുരൾചക്കാർ, കുരളക്കാർ, ദെവകുത്സിതർ (ദൈവപകയർ) സാഹസക്കാർ, ഗർവ്വികൾ, പൊങ്ങച്ചക്കാർ, പുതു ദൊഷങ്ങളെ സങ്കല്പിക്കുന്നവർ, പൊററവരെ അനുസരിയാത്തവർ, ബുദ്ധിഹീനർ, സഖ്യഭംഗികൾ (വിശ്വാസമററവർ) അവത്സലർ (അമ്പററവർ), ഇണങ്ങാത്തവർ, കനിവററവർ തന്നെ. ഇങ്ങിനെ സത്യദൈവത്തെ വിട്ടു മറന്നു, പിശാചുകളെ സെവിച്ചു, വൻപാപങ്ങളെ ചെയ്തു വരുന്ന മനുഷ്യൎക്ക എത്ര വലിയ ശിക്ഷയുണ്ടാകും. ദൈവം ഇഹലൊകത്തിൽ പലവട്ടവും യുദ്ധം, ക്ഷാമം, മഹാവ്യാധികൾ എന്നിവററെ വരുത്തി പാപികൾക്ക കഠിന ശിക്ഷ കഴിച്ചു വരുന്നു എങ്കിലും, ജീവപൎയ്യന്തം തെററി നടന്നു

പാപകൎമ്മങ്ങളിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു അനുതാപം ചെയ്യാതെ മരിച്ചാൽ മഹാ നരകാഗ്നിയിൽ വീണു, നിത്യകഷ്ടം അനുഭവിക്കെണ്ടി വരും. എന്നാലൊ മനുഷ്യർ ഇങ്ങിനെ നശിക്കുന്നതു സൎവ്വസ്നെഹശക്തിയുള്ള ദൈവത്തിന്നു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടു ൟ തെറ്റി ഉഴലുന്ന മനുഷ്യജാതിയാകുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടിയെ അന്വെഷിച്ചു, നിത്യ പാപമരണങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കെണ്ടതിന്നു, അവൻ തന്റെ ഏകജാതനെ ൟ ലൊകത്തിലെക്ക അയച്ചു. ആ ദൈവപുത്രൻ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ എന്നും അനുഭവിച്ച മഹത്വത്തെയും നിത്യസുഖത്തെയും വെച്ചെച്ചു, കന്യകയായ മറിയയിൽ നിന്നുപിറന്നു, യെശു ക്രിസ്തുൻ എന്ന പെരും ധരിച്ചു, ദൈവാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞവനായി പാപകൎമ്മങ്ങളെയും പ്രപഞ്ച സുഖങ്ങളെയും എപ്പെരും ഉപെക്ഷിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ മാത്രം ചെയ്തു, എല്ലാ പ്രവൃത്തിയിലും സ്വന്ത മഹത്വത്തെ അല്ല, പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തെ മാത്രം അന്വെഷിച്ചു നടന്നു. പ്രായം ചെന്നപ്പൊൾ എങ്ങും സഞ്ചരിച്ചു പാപമരണങ്ങളിൽ മുങ്ങിയ മനുഷ്യരെ ഏറിയ സ്നെഹപ്രവൃത്തികളെ കൊണ്ടും ദൈവവചനം കൊണ്ടും പിതാവിന്റെ അടുക്കലെക്ക മടക്കെണ്ടതിന്നും രാപ്പകൽ പ്രയത്നം ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ മുപ്പത്തു മൂന്നു സംവത്സരം ൟ ഭൂമിയിൽ നടന്നു, മനുഷ്യരെ രക്ഷിപ്പാൻ നൊക്കിയാറെ, ലൊകജ്ഞാനികളും മഹാ

ത്തുക്കളുമായവർ അവനെ ബലാല്ക്കാരെണ യരുശലെം പട്ടണത്തിൽ നിന്ന പിടിച്ചു വലിച്ചു ക്രൂശിൽ തറപ്പിച്ചു. ആയത എല്ലാം വിരൊധിപ്പാനും ശത്രുക്കളെ ക്ഷണത്തിൽ നശിപ്പിപ്പാനും അവൻ ശക്തനെങ്കിലും, ഇങ്ങിനെ ആയാലെ ദൈവകൊപത്തിന്നു ശാന്തിയും, മനുഷ്യജാതിക്ക രക്ഷയും വരുമെന്നറിഞ്ഞു, സകലവും സഹിച്ചു, കുലപാതകൎക്കവെണ്ടി പ്രാൎത്ഥിച്ചു. "അല്ലയൊ പിതാവെ, എൻ ആത്മാവെ നിൻ കൈക്കൽ ഞാൻ ഭരമെല്പിക്കുന്നു" എന്നതിന്നും വിളിച്ചു, തല ചായിച്ചു മരിച്ചു. കുഴിയിലടെച്ചു കിടന്നു, മൂന്നാം ദിവസം ഉയിൎത്തെഴുനീറ്റ, നാല്പത ദിവസത്തിന്നകം തന്റെ ശിഷ്യരെയും കണ്ടു, സ്വൎഗ്ഗരാജ്യകാൎയ്യങ്ങളെ അറിയിച്ചു നടന്നാറെ, അവരെ ഒരു മലമെൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊയി, "നിങ്ങൾ ഇനിയും അല്പ നെരം യരുശലെം പട്ടണത്തിൽ പാൎത്തു, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ലഭിച്ച ശെഷം ഭൂമിയിൽ എങ്ങും ചെന്ന എല്ലാ മനുഷ്യൎക്കും സുവിശെഷം അറിയിച്ചു, എന്നാമത്തിൽ തിരുസ്നാനം കഴിച്ചു, ശിഷ്യരാക്കി ചെയ്യെണം. ഒന്നും ഭയപ്പെടരുതു; ലൊകാവസാനത്തൊളം ഞാൻ നിങ്ങളൊടു കൂട ഇരിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു, അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു, സ്വൎഗ്ഗാരൊഹണം ചെയ്തു. പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ സന്തൊഷിച്ചു, കൎത്താവിൻ വചന പ്രകാരം യരുശലെമിലെക്ക മടങ്ങിപ്പൊയി. പ്രാൎത്ഥിച്ചിരിക്കുമ്പൊൾ ഒരു

ദിവസം ഇടി മുഴക്കം പൊലെ ഒരൊച്ച കെട്ടു, തീ
പ്പൊരികൾ തങ്ങളുടെ മെൽ ഇറങ്ങുന്നതിനെ കണ്ടു,
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞവരായി പുറപ്പെട്ടു,
ജനങ്ങളൊടു പ്രസംഗം ചെയ്തു, യെശു നാമം അറി
യിച്ചു നടന്നു. ആ വാക്ക കെട്ടു പലരും വിശ്വ
സിച്ചു, യെശുവിൻ ശിഷ്യരായി ചമഞ്ഞു, നിത്യ
ജീവനെ പ്രാപിച്ചു, ഇപ്പൊഴും ദൈവത്തൊടും സക
ല പരിശുദ്ധരൊടും കൂട സന്തൊഷിച്ചു, സൎവ്വസ്നെ
ഹശക്തനായി രക്ഷിതാവാകുന്ന യെശു ക്രിസ്തുനെ
സ്തുതിച്ചു വരുന്നു. മറ്റും ഏറിയ വിശ്വാസികൾ ഇ
ന്നെയൊളം ഈ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ചു ദൈവവചന
ത്തിൻ മധുര രുചി നൊക്കി ഇഹത്തിലെ മായയെ
ഉപെക്ഷിച്ചു മെല്പെട്ടു നൊക്കി, "അല്ലയൊ യെശു
വെ! വന്നു നമ്മെയും സ്വൎഗ്ഗത്തിലെക്ക ചെൎക്കെ
ണമെ" എന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചു കൊണ്ടു, ആ നല്ല ഇടയ
നെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങളെയും പാപമ
രണങ്ങളിൽ നിന്നു വീണ്ടെടുത്തു സ്വൎഗ്ഗത്തിലാക്കി,
ദൈവത്തിന്മുമ്പാകെ നിന്നു സന്തൊഷിക്കുന്നവ
രൊടു ചെൎത്തു, നിത്യജീവമഹത്വങ്ങളെ കൊടുക്കെണ്ട
തിന്നു അതി താല്പൎയ്യമായി അന്വെഷിക്കുന്നു. അവ
ന്റെ ശബ്ദം കെട്ടനുസരിച്ചു കള്ള ദൈവന്മാരെയും
വ്യൎത്ഥക്രിയകളെയും വിട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ കൂടു
ന്നവരെല്ലാവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ തന്നെ.

BRITISH MUSEUM 18 JY 70

Mangalore:—Printed by Plebst & Stolz, Basel Mission Press.